

saa stærkt, opmærksom paa det den Gang? Det var jo offentlig bekendt, at disse Aktier, der blev udbudt til 110, havde en større Værdi, og jeg vilde derfor finde det naturligt, at de Medlemmer eller de Partier, der nu saa bestemt hævder, at det er noget rent galt, at man tegner Aktier et saadant Sted — og saaledes maa de formentlig ogsaa have set paa det den Gang, for den samme Begivenhed bedømmes vel ikke anderledes, fordi man har den noget paa Afstand —, havde haft en Pligt til at gøre deres Mening sfæller, og hvem de ellers havde Interesse i at oplyse derom, opmærksomme paa, at det var noget, man ikke kunde gaa med til. Jeg ved ikke, om noget saadant har været fremsat i Bladene, men det vilde interessere mig at vide det, for jeg synes, at den Gang havde det været det rette Tidspunkt at gøre det.

Efter det fremførte vil man forstaa, at jeg mener, at Venstre ikke har nogen politisk Grund til at nægte at give yderligere Oplysninger, men har den saglige Grund dertil, at en fortsat Offentliggørelse af Forhold, der her er Tale om, og Omtale af dem i det hele taget er til Skade for vort Land, og der er intet fornuftigt Formaal med at fortsætte dermed. Men jeg tør ganske roligt erklære, at Venstrepartiet absolut ikke har nogen politisk eller personlig Interesse paa dette Punkt. Vælgerne er efter mit Skøn trætte af at høre om alt det Postyr og Roderi, der har fundet Sted, og jeg tror, at Vælgerne er i Besiddelse af saa megen politisk Kultur og sund Sans, at de kræver, at man nu beskæftiger sig med mere nyttige Ting end at tale om de Begivenheder, der har fundet Sted, og som nu intet kan ændre.

Jeg forstaaer heller ikke ganske, at Oppositionen er saa ivrig efter at faa disse Oplysninger frem netop paa nærværende Tidspunkt, for der er vel ikke nogen, der tror, at man kan gavne Banken økonomisk eller gavne Landet ved at faa de Oplysninger frem særlig nu. Og da man jo hævder fra Oppositionens Side med megen Styrke, at man er saa sikker paa at faa Flertal efter Valget, saa vil de jo til den Tid faa den Lejlighed, som de ønsker, til at se alle Ting, som der er at se i Landmandsbanken. Kunde de da saa ikke stille sig tilfreds saa længe? Der er jo ikke saa forfærdelig

lang Tid til Valget, og der sker saa vist ingen Skade ved, at der bliver Ro om disse Forhold saa længe. Eller skulde Forholdet mon være det, at man fra Oppositionens Side aldeles ikke tror paa at faa Flertal, men har Brug for Agitationsstof og derfor fortsætter med sine Forespørgsler og Krav om Oplysninger, som kun kan tjene til, at man beskæftiger sig med Ting, som er grumme lidt nyttige, i Stedet for at tale om andre Ting, som kan gavne vort Land?

Det er meget muligt — jeg vil nu nødtigt tro det —, at Venstre virkelig kunde have politisk Fordel af at give de ønskede Oplysninger. Men jeg tvivler, som sagt, om det, fordi Vælgerne vistnok har Følelsen af, at der er snakket nok om det. Men det er Venstres Opfattelse, at man skal sætte det saglige over, hvad der kan tjene de politiske Interesser mest, og det er enhver's Pligt, at man i en given Situation gør det, man anser for at være det rigtige, uden at tage Hensyn til politisk Fordel.

Det ærede Medlem Hr. Rode har brugt en Lignelse om Landmandsbankens Forhold og lignet dem ved, at det var, som blev der en Byld siddende tilbage; men man skulde aabne for den Byld, for at Giften og Urenheden kunde komme ud. Den Lignelse er den slettest mulige, men den er jo vel anvendelig for det ærede Medlem, der er Mester i at fremdrage Sager paa en saadan Maade, som han nu mener tjener hans Parti og hans Interesser bedst. Der er ikke nogen saadan Byld i Landmandsbanken. Man har faaet at vide alt, hvad der er at oplyse af den Art, som kan have nogen Interesse for Offentligheden. Men den Optræden, der vises fra det ærede Medlems og fleres Side, kan bedre sammenlignes med, at en Mand har faaet et Saar, og dette er rent og i fremadskridende Bedring, men det bliver revet op paa en haardhændet og ubarmhjertig Maade Gang efter Gang. Dette passer meget bedre end Eksemplet med Bylden, som det ærede Medlem saa ofte har nævnt. Vi trænger efter mit Skøn ikke til andet end til Ro, og de, der fortsætter med at udsprede Mistænkeliggørelse eller skabe Uro om Banken, bidrager mægtigt til, at de Tab, der lides, bliver større end nødvendigt, og derved skader de Landet. Jeg vil derfor meget henstille, at man ophører med det og lader Banken faa den Ro,